

Het beeld van weldoener, dat Broekhuijs van zichzelf heeft geschetst, heeft wel enige correctie. 'Insider', de auteur van een brochure over de obligatie-zwendel, vindt Broekhuijs gewoon een oplichter en het idee dat Broekhuijs een mensenvriend zou zijn, ontlokt bij hem alleen maar cynisme: 'in zijn 'memoires' worden door hem [Broekhuijs] zijn handelingen, waardoor hij zelfs in aanraking met den strafrechter kwam, bezien van de zijde als ware hij philanthroop en menschenvriend par droit de naissance'²¹) Een genuanceerder beeld van Broekhuijs wordt gegeven in *Broekhuijs Ontmaskerd* (door hemzelf geschreven en uitgegeven): 'Rekenen kan Broekhuijs goed en men hoeft nimmer bevreesd te zijn, dat hij 'zaken' en philanthropie verwart.'²²)

Broekhuijs de slimme ('Pomarius', door C.P. van Rossem)

Pomarius werd geschreven door mr. Cornelis Petrus van Rossem (1885-1934). In 1914 kwam Van Rossum in het nieuws omdat hij een anti-Duits pamflet bleek te hebben vervaardigd. Een ernstig vergrijp omdat hij de Nederlandse neutraliteit ernstig in gevaar gebracht zou hebben. Voor de schending van de neutraliteit werd hij evenwel vrijgesproken en hij kwam er af met een boete wegens belediging. Dit alles zou niet van belang geweest zijn als er in het voorwoord van *Pomarius* niet op deze kwestie gezinspeeld werd en - volgens sommigen - de inhoud van het stuk niet mede door deze 'justitiële dwaling' is bepaald.

Pomarius werd opgevoerd ter gelegenheid van het jubileum van toneelspeler Jan C. de Vos (1855-1931). De première was op 8 november te Amsterdam en het werd op 14 december in Rotterdam opgevoerd.²³) *Pomarius* handelt over de zaakwaarne-mer Johannes Pomarius, die door rijk en arm geconsulteerd wordt, omdat hij voor schijnbaar verloren zaken toch altijd weer een oplossing weet te vinden. Hij wordt daarbij geassisteerd door zijn bediende Willem en zijn procureur jhr. mr. van Neerenheul, zonder overigens veel steun van deze jurist te ondervinden, want deze blijkt meer van jenever dan van wetboeken te houden. Pomarius sluit op formele gronden een huwelijk met Julie, die een kind verwacht van zijn neef mr. Godfried Pomarius van Slingenveld. Dit schijnhuwelijk blijkt in de praktijk een onverwacht succes en na enkele 'huwelijksmaanden' willen de beide echtelieden niet meer uit elkaar. Het gaat (bijna) fout als Julie zich met de zaken van Pomarius bemoeit en hem bezweert zich aan de wet te houden. Hij raakt hierdoor behoorlijk in moeilijkheden,